

РЕШЕНИЕ

№ 2206

гр. София, 07.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 145 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НОРА ВЛ. М.

при участието на секретаря В.

като разглежда докладваното от НОРА ВЛ. М. Гражданско дело № 20221110100438 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на част II, дял I, чл. 124 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба на Е. М. Б., с която са предявени срещу М. обективно съединени иски с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, чл. 344, ал. 1, т. 2, чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 КТ и чл. 215 КТ вр. чл. 2 и чл. 13, ал. 1 от Наредба за командировъчните средства при задграничен мандат, приета с ПМС № . г., в сила от 01.08.2008 г.

Ищецът Е. М. Б. твърди, че между нея и М. бил сключен трудов договор № РД . на 16.01.2017 г. Съгласно така подписания трудов договор Е. Б. била назначена на работа в отдел „Международни дейности“, дирекция „Международни и регионални дейности“, на длъжността „Главен специалист“, като в продължение на година е изпълнявала добросъвестно задълженията си. Сочи, че съгласно Заповед . г. на М. (издадена въз основа на Решение на Министерски съвет № . от 20.10.2017 г. и одобрена докладна записка № ./03.11.2017 г.) Е. М. Б. била командирована в гр. Б., за периода от 19.12.2017 г. до 19.12.2021 г. , където следвало да заеме позиция в Постоянното представителство на Р. в гр. Б. и да осъществява следната задача: обща координация и ръководство на служителите на М. в Постоянното представителство на Р.; координация на участието на министерството в процеса на вземане на решения в ЕС в областта на културата и аудиовизуалната политика; подготовка, координиране и провеждане на културната програма в Българското представителство на Съвета на ЕС през 2018 г. Със Заповед РД ./18.08.2021 г. на работодателя било наредено предсрочното прекратяване на командировката на Е. М. Б.. Указано било, че следва да се осъществи процедура по прекратяване на договора за наем на жилище, използвано от служителя по време на неговата командировка, за което следвало да се подаде 3-месечно предизвестие. Въпросният договор бил подписан между белгийски гражданин в качеството му на наемодател и ищцата в качеството на наемател, след като договорът бил одобрен от М. като такъв, отговарящ на законовите изисквания, включително и в частта относно дължимата наемна цена. Ищцата продължила да изпълнява своите задължения към Постоянното представителство на Р. в гр. Б., тъй като счела че командировката не е прекратена, тъй като подала жалба пред АССГ срещу Заповед

РД./18.08.2021 г. В края на месец ноември 2021 г. служителят Е. М. Б. подава писмено искане до М. по е-мейл във връзка с използването на платен отпуск по повод на приближаващите коледни и новогодишни празници. В отговор от 06.12.2021 г. М. уведомило по е-мейл Е. М. Б., че със Заповед № ./01.11.2021 г. на м. трудовото й правоотношение с М. било прекратено. Твърди, че от датата на издаване на въпросната заповед от страна на М. до датата, на която служителят разбрал за тази заповед, бил изминал повече от един месец, в който ищцата изпълнявала трудовите си задължения, като въобще не била уведомявана, че е налице издадена заповед за прекратяване на трудовото правоотношение. Твърди, че на 08.12.2021 г. неин представител – адв. И. с приложено пълномощно потърсила служител на М., който да предостави копие от заповед № ./01.11.2021 г. на м., като сочи, че едва на 20.12.2021 г. ищцата получила чрез своя представител адв. И. копие от цитираната заповед. Твърди, че до тази дата е продължила да изпълнява трудовите си задължения. Правното основание, посочено в заповедта, било чл. 325, ал. 1, т. 12 КТ, а именно – че длъжността, заемана от служителя до този момент се определя вече за заемане от държавен служител, като счита, че това основание е използвано от работодателя единствено с цел прекратяване на трудовото правоотношение с ищцата веднага, без да дава предизвестие. Ето защо, твърди, че издадената заповед № ./01.11.2021 г. е незаконосъобразна и моли съдът да я отмени и да възстанови служителя на заеманата преди уволнението длъжност. Моли съдът да осъди ответника да заплати на служителя обезщетение, дължимо за периода на оставане без работа – от 01.11.2021 г. до 30.04.2022 г., в размер на 5316 лв. Наред с това претендира от ответника и неизплатените командировъчни средства за периода, в който е изпълнявала задълженията си в Б., дължими на основание Наредбата за командировъчните средства при задграничен мандат. Соци, че общата дължима сума за месец септември била в размер на 1630,90 евро, общата дължима сума за месец октомври била в размер на 3371,06 евро, общата дължима сума за месец ноември била в размер на 3062,50 евро, а общата дължима сума за месец декември била в размер на 2065,94 евро или счита, че общата сума за целия период от 4 месеца за командировъчни средства по Наредбата е в размер на 10130,40 евро. Отделно от това твърди, че работодателят дължал отново на основание Наредбата за командировъчните средства при задграничен мандат заплащане на сумите за наем на жилище в гр. Б. за месеците септември, октомври, ноември и декември 2021 г., като натрупаната сума възлизала на общо 7600 евро. Твърди, че общата дължима на служителя сума за командировъчни дневни пари и наем на жилище (за служителя и дъщеря й) била в размер на 17730,40 евро, която се равнява на 34677,65 лева. Ето защо, моли за уважаване на предявените искове. Претендира и сторените по делото разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника М., с който оспорва предявените искове като неоснователни. Счита, че исковете по чл. 344 КТ са погасени по давност предвид разпоредбата на чл. 358, ал. 1, т. 2 КТ и предвид това, че ищцата е уведомена за процесната заповед за уволнение с известие за доставяне (същото е върнато като непотърсено), както и чрез министъра на външните работи и постоянното представителство на РБ., видно от протокол от 11.11.2021 г., вх. № ./12.11.2021 г. Оспорва уволнението да е извършено привидно или при заобикаляне на закона, като счита, че, за да е валидно извършеното прекратяване на трудовото правоотношение, е достатъчно да е издаден и влязъл в сила валиден административен акт, с който длъжността се определя за заемане от държавен служител, не е необходимо съответната длъжност реално да е заета по служебно правоотношение, за да се прекрати трудовият договор. В случая трансформацията на длъжността „главен специалист“ в отдел „Международни дейности“ в „държавен експерт“ е станало считано от 01.11.2021 г. съгласно Заповед № ./01.11.2021 г. на м., а промяната в длъжностното разписание е извършена въз основа на мотивирана докладна записка, рег. № . от 30.09.2021 г. от Петър Миладинов – началник на отдел „Международни дейности“. Оспорва, че ищцата е продължила да изпълнява трудовите си задължения, както и че командировката в гр. Б. не е била прекратена. Твърди, че със Заповед РД./18.08.2021 г. на м. командировката на ищцата е предсрочно прекратена. Соци, че с определение от 05.10.2021 г. по адм. дело № . от 2021 г. Административен съд-София град, 27 състав, е оставил без разглеждане жалбата на Е. М. Б. срещу Заповед РД./18.08.2021 г. на М., т.е. заповедта е влязла в сила. Оспорва иска по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ във връзка с неоснователността на иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, както и иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл.

225, ал. 1 КТ, като счита, че ищцата не е представила доказателства, че за исковия период е останала без работа. Оспорва претенцията за заплащане на командировъчни пари като неоснователна и недоказана, тъй като командировката на ищцата била предсрочно прекратена във връзка с констатирано нарушение на чл. 27, ал. 1, т. 2 от Закона за дипломатическата служба. Сочи, че във връзка със същото нарушение е уведомена с писмо с изх. № ./02.09.2021 г. на м., че следва да предаде издадените задгранични паспорти на нея и членовете на семейството. Посочва, че с окончателно определение от 12.04.2022 г. на Върховния административен съд, Пето отделение по адм. дело № ./2022 г. са оставени в сила определение от 25.02.2022 г. по адм. дело № ./2021 г. на Административен съд София-град, с което в производство по чл. 64 и сл. ГПК, е оставена без уважение молба на Е. Б., за възстановяване на срока за внасяне на дължимата държавна такса по адм.д. № ./2021г. и определение от 05.10.2021 г. по адм. дело № ./2021 г. на Административен съд София-град, с което на основание чл. 158, ал. 3 АПК е оставена без разглеждане жалбата на Е. Б. против Заповед № РД ./18.08.2021 г. на м.. Сочи, че Заповед № РД ./18.08.2021 г. на м. е потвърдена окончателно с влязъл в сила съдебен акт и не е налице правно основание за уважаване на претенциите за заплащане на командировъчни пари и наем на жилище. Оспорва претенцията за наем на жилище, тъй като посочва, че договорът за наем на жилище се сключва след съгласие на изпращащата администрация, каквото не е давано. Оспорва дължимостта и размера на претендираните командировъчни пари за периода септември-декември 2021 г. и наема на жилище за същия период, като счита, че в случая приложение намира Наредбата за дългосрочните командировки в чужбина и ищцата не била представила, съответно не е одобрен счетоводен отчет за изразходваните средства съгласно приложението. Ето защо, моли за отхвърляне на предявените искове и присъждане на разноски за производството.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Между страните е бил сключен трудов договор № РД . от 16.01.2017г., по силата на който ищцата е заемала длъжността „Главен специалист“ в отдел „Международни дейности“, дирекция „Международни и регионални дейности“ на М., считано от 16.01.2017г. Договорът бил сключен за неопределено време и била определена основна месечна заплата от 700 лв.

С допълнително споразумение с № . от 11.12.2017г. ищцата е преминала на длъжност „Главен специалист“ в отдел „Международно сътрудничество и регионални дейности“ в дирекция „Международно сътрудничество, европейски програми и регионални дейности“.

С допълнителни споразумения с № . от 22.03.2019г., с № . от 19.03.2020г., както и със заповед № . от 01.04.2021г. е променен размера на основната месечна заплата на ищцата, като с последната заповед същият е определен на сумата от 1121 лв.

Със заповед № . от 19.12.2017г. на М., издадена на основание Решение на Министерски съвет № . от 20.10.2017г. ищцата Е. М. Б. е била командирована в Постоянното представителство на Р. в гр. Б., считано от 19.12.2017г. до 19.12.2021г. със задача да осъществява обща координация и ръководство на служителите на МК в ПП на Р.; координация на участието на министерството в процеса на вземане на решения на ЕС в областта на културата и аудиовизуалната политика; подготовка, координиране и провеждане на културната програма на Българското председателство в Съвета на ЕС през 2018г. Не е спорно, че за времето на командировката с ищцата в Б. е пребивавала и непълнолетната ѝ дъщеря Дея Б., която се е обучавала в приемащата държава.

Съгласно заповед № РД. от 18.08.2021г. на М., издадена на основание чл. 68, ал. 3 от Закона за дипломатическата служба във връзка с докладна записка от 13.08.2021г. и във връзка с констатирано нарушение на чл. 27, ал. 1, т. 2 от Закона за дипломатическата служба, задграничната командировка в гр. Б. на ищцата била предсрочно прекратена, като ѝ било наредено в 14-дневен срок да предаде имущественото и финансовите активи на М., за което да се състави приемо-предавателен протокол, подписан от лицето и от представител на МК в ППРБЕС, към датата на предаване на имущественото да се състави окончателен финансов отчет с всички изискващи се приложения към него, както и да се прекрати с 3-месечно предизвестие сключения между г-н К. – наемодател и г-жа Е. Б. – наемател, договор

за наем на апартамент, немебелиран, предназначен за основно жилище на наемателя. Заповедта е връчена на служителя при отказ на 18.08.2021г., което е удостоверено с подписи на служители на ответника (л. 209 от делото).

Заповедта за предсрочно прекратяване на задграничната командировка от 18.08.2021г. е обжалвана от ищцата пред АССГ, като е образувано адм.д. № ./2021г., 27 състав. С определение от 05.10.2021г. по това дело жалбата е оставена без разглеждане поради неотстраняване на констатираните нередовности и даване на указания за внасяне на държавна такса, като определението на АССГ, е оставено в сила с определение на ВАС от 12.04.2022г., постановено по адм.д. № ./2022г.

С определение от 23.09.2021г., постановено по адм. д. № ./2021г. на АССГ, потвърдено с определение от 07.12.2021г. по адм.д. № 11580/2021г. на ВАС е оставено без уважение искането на М. за допускане на предварително изпълнение на заповед № РД. от 18.08.2021г.

С писмо на М. с изх. № . от 02.09.2021г., изпратено на електронна поща на ищцата и прочетено на 02.09.2021г., същата е поканена в срок до края на работния ден на 03.09.2021г. да върне издадения ѝ на нея лично и на членове на семейството ѝ служебни задгранични паспорти. Съгласно писмо на МВР с рег. № . от 10.11.2021г. на 09.11.2021г. на летище „Ш.“ дипломатическият паспорт, с който е пътувала Е. Б., е бил отнет от белгийските власти, тъй като е бил включен в регистъра на невалидните документи след изтичане на 30 дни, считано от датата на отпадане на основанието, на което е издаден съгласно пар. 1, ал. 1 от ПЗР на Наредбата за условията и реда за издаване на дипломатически и служебни паспорти от МВНР.

С приемо-предавателен протокол от 14.10.2021г. Е. Б., в изпълнение на заповед № РД. от 18.08.2021г. на М. е предала на Ж., гл. експерт в М. подробно изброено в протокола имущество на М. в Постоянното представителство на Република Б. към ЕС в Б. и финансовите активи за издръжката на офиса на МК в ППРБЕС.

Със заповед № . от 01.11.2021г. на М. във връзка с докладна записка от 30.09.2021г. на началник на отдел „Международни дейности“ на МК, е трансформирана една щатна бройка на длъжността „главен специалист“ в отдел „Международни дейности“ в дирекция „Международно сътрудничество, европейски програми и регионални дейности“ в длъжност „държавен експерт“ в същия отдел, считано от 01.11.2021г. От същата дата е утвърдено ново длъжностно разписание на Администрацията на М., съгласно което е определено длъжността „държавен експерт“ в отдел „Международни дейности“ да се заема по служебно правоотношение. Съгласно новото длъжностно разписание длъжността „главен специалист“, заемана по трудово правоотношение се запазва в други дирекции на М., сред които дирекция „Сценични изкуства и художествено образование“, дирекция „Авторско право и сродните му права“ и др. На същата дата е утвърдена и нова длъжностна характеристика за длъжността „държавен експерт“, длъжностно ниво КДА 6, Експертно ниво 1Б, която съпоставена с длъжностната характеристика на длъжността „главен специалист“, длъжностно ниво КДА 11, ниво специалист 1 показва значителни отлики. Докато дейността на главният специалист е свързана основно с техническа обработка на преписки, систематизирането на информация и изготвянето на справки, практическо прилагане на законодателството в областта на регионалната дейност и др., трудовите функции на държавния експерт са с подчертано по-голяма аналитичност и самостоятелност – подпомага директора на дирекцията и началника на отдела като анализира, разработва и предлага анализи, прогнози и становища в областта на международното културно сътрудничество; участва в изготвянето на проекти на нормативни актове от национално значение и в подготовката на международни актове и програми в сферата на културата и други аналитични, административни, координационни и информационни дейности. Съществената отлика е видна и от йерархичното място на двете длъжности в структурата на работодателя – докато длъжността „главен специалист“ е пряко подчинена на длъжността „главен експерт“, който от своя страна е подчинен на началника на отдел „Международни дейности“, длъжността „държавен експерт“ е пряко подчинена на началника на отдел „Международни дейности“.

Трудовото правоотношение на ищцата, с ответника, е било прекратено със Заповед №

. от 01.11.2021г. на М. на основание чл. 325, ал. 1, т. 12 КТ във връзка с утвърденото ново длъжностно разписание на Министерството от същата дата. Заповедта е връчена по имейл на пълномощника на ищцата адв. И. на 20.12.2021г. Преди това заповедта е била изпратена до ищцата чрез „Б. до адрес в гр. С. (постоянният адрес на ищцата), като от върнатите обратни разписки от 08.12.2021г. (от първия адрес) и от 05.12.2021г. (от втория) се установява, че пратката е непотърсена. Не се представят доказателства за спазване на предвидения в чл. 36 от Закона за пощенските услуги (ЗПУ) и Общи правила за условията за доставяне на пощенските пратки и пощенските колетти (Правилата) (обн. ДВ, бр. 45 от 15.06.2010г.), приети с Решение № 581 на Комисията за регулиране на съобщенията от 27.05.2010г. въз основа на законовата делегация на чл. 36, ал. 2 ЗПУ за връчване на пощенски пратки, а именно, че съгласно чл. 5, ал. 3, когато при посещението на адреса поради отсъствие на получателя по ал. 1 или лицето по ал. 2 пощенската пратка не може да бъде доставена, в пощенската кутия се оставя писмено служебно известие с покана получателят да се яви за получаване на пратката в пощенската служба в срок, определен от пощенския оператор, не по-кратък от 20 дни, но ненадхвърлящ 30 дни от датата на получаване в пощенската служба за доставяне. Броят на служебните известия и времеви интервал на уведомяване на получателите се определят от пощенските оператори в общите условия на договора с потребителите, като броят на служебните известия е не по-малък от две.

Постоянният адрес на ищцата е бил посетен на място от служители на МК и на 11.11.2021г., за което е съставен протокол от същата дата, от който се установява, че при посещението е установено, че входната врата към двора на кооперацията е заключена и достъпът до нея е невъзможен. С ищцата бил проведен телефонен разговор, но същата отказала среща със служители на министерството.

Посочените факти във връзка с връчването на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение се установяват и от показанията на свидетеля Ц. – „директор“ на дирекция „Административно обслужване и човешки ресурси“ в МК, съгласно които на 11.11.2021г. свидетелката, заедно с нейни колеги от Министерството – г-н С. и г-жа Т., посетили постоянния адрес на Е. Б., но вратата на кооперацията била заключена, заради което г-н С. осъществил телефонен разговор с нея, но тя отказала да се срещне с тях. На следващия ден – 12.11.2021г. и на 18.11.2021г. изпратили процесната заповед с обратна разписка на два различни адреса на ищцата – този по лична карта и този, посочен в представен от нея болничен лист, но в Министерството се върнали обратни разписки, че пратките не са потърсени от получателя. На 30.11.2021г. постъпил мейл от г-жа Б. с искане за предоставяне на бланка-заявление за отпуск (представен в разпечатка по делото) и в тази връзка на 06.12.2021г. свидетелката Ц. й отговорила, че трудовото ѝ правоотношение е прекратено, като цитирала процесната заповед, с оглед на което ѝ съобщила, че искането за отпуск било неоснователно. След това последвала кореспонденция с адв. Й. и на 20.12.2021г. свидетелката изпратила на адвоката имейл с прикачен файл – заповед за прекратяване на трудовото правоотношение на ищцата.

Съгласно представен по делото болничен лист № . ищцата е била в отпуск поради временна неработоспособност за периода от 11.11.2021г. до 24.11.2021г. с предписан режим на лечение „домашно-амбулаторен“.

Установява се от представената справка актуално състояние на действащи трудови договори за ищцата, че след прекратяване на трудовото ѝ правоотношение с М. същата не е започнала работа при друг работодател до датата на справката – 09.12.2022г.

По делото е представен в превод на български език договор за наем на апартамент, немебелиран, предназначен за основно жилище на наемателя от 17.03.2017г., сключен между г-н К. като наемодател и г-жа Е. Б. като наемател, с който на ищцата е отдаден под наем апартамент, намиращ се на площад „М.“ № 1 – 4 етаж вляво – 1000 Б., който се счита за сключен за срок от 9 години при липса на отправено предизвестие за прекратяване в първоначално уговорения срок от 20.03.2017г. до 19.03.2018г., каквото не се твърди или доказва да е отправяно. Уговорената наемна цена по този договор била в размер на 1900 евро. Посоченият договор е приложен към трудовото досие на ищцата и е представен по делото от ответника като част от него, както и е цитиран в приемо-предавателния протокол от 14.10.2021г.

Представен е от ищцата втори договор за наем на апартамент, немебелиран, предназначен за основно жилище на наемателя от 20.03.2017г., сключен между И. като наемодател и г-жа Е. Б. като наемател, с който на ищцата е отдаден под наем апартамент, намиращ се на площад „М..“, който се счита за сключен за срок от 9 години при липса на отправено предизвестие за прекратяване в първоначално уговорения срок от 21.03.2017г. до 20.03.2018г., каквото не се твърди или доказва да е отправяно.

Представен е Анекс от 26.05.2021г., без превод на български език, към договор за наем от 20.03.2017г., касаещ апартамент на ...

Установява се от представена от ищцата електронна кореспонденция, че на 04.11.2021г. в електронната платформа, използвана от МК, е била изпратено, от З. (Ж.) с имейл _ съобщение-покана за участие в официална церемония по връчване на Наградата за литература на ЕС в културния център Ф. в Б., като ищцата също била адресат на поканата. Представена е и кореспонденция между З. (Ж.) с имейл _ и Е. .) от 30.11.2021г., в която ищцата заявява, че е на разположение и се интересува от протичането на среща с участието на Ж., на която ищцата не е допусната.

Съгласно утвърдените със заповед № ./12.02.2014г. на М. Правила за реда и начина на отчитане и контрол на изплащаните командировъчни пари на дългосрочно командированите служители в Българските културни институти в чужбина за времето на командировката служителят получава командировъчни в съответната чужда валута, конкретният размер на които се определя при спазване на чл. 15 от Наредбата за дългосрочните командировки в чужбина, като всеки дългосрочно командирован попълва декларация дали членовете на семейството му ще пребивават с него в приемащата държава. Сумата на дължимите командировки се изчислява на базата на определения със заповедта за командировка дневен размер, умножен по броя на отработените календарни дни за съответния месец, в които се включва и броят на дните в командировка по чл. 20 от Наредбата. Броят на дните се установява със Справка за отработени дни от дългосрочно командированите служители – Приложение № 1, което се изготвя от счетоводителя и се утвърждава от директора на културния институт (чл. 7). Справката се регистрира в деловодната система на Българския културен институт, а копие от нея се изпраща до 1-во число от следващия месец в М.. Във връзка с чл. 15, ал. 2 от Наредбата служителят, който има право на увеличение на командировъчните пари за придружаващи членове на семейството, попълва ежемесечно декларация по образец, съгласно Приложение № 2 от Правилата (чл. 8) – тези суми се изчисляват на базата на календарните дни, в които съпругът/съпругата и децата са пребивавали в приемащата държава през съответния месец. През време на ползване на отпуск командировъчни пари по чл. 15, от Наредбата не се изплащат, независимо къде се намира служителят и членовете на семейството му, с изключение на случаите по чл. 17 от Наредбата (състояние на временна неработоспособност поради заболяване). За полагащите се и изплатени командировъчни по чл. 15, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата, счетоводителят на културния институт попълва всеки месец Справка – Приложение № 3, която се утвърждава от директора на културния институт и тя се изпраща на М. в сроковете за представяне на ежемесечния отчет за касовото изпълнение на бюджета.

Съгласно утвърдените със Заповед № . от 08.04.2016г. на М. Правила за реда на финансовата и материалната отчетност на представителите на М. в Постоянното представителство на Р. в Б. представителят на МК в ППРБЕС в Б. е материалноотговорно лице и отговаря за законосъобразното, целесъобразно и икономично разходване на утвърдените и отпуснати средства и опазване и целесъобразно използване на повереното му имущество (чл. 4). Финансирането се осъществява от МК с банков превод по служебна валутна сметка, открита на името на представителя за съответната дейност (чл. 6). Съгласно чл. 9 от Правилата до последния работен ден на месеца представителят изпраща в дирекция „Бюджет и финансово-счетоводни дейности“ по електронна поща на отговорния счетоводител отчет за изразходваните през текущия месец средства във вид на Опис-приложение № 1 към правилата с приложени сканирани разходно-оправдателни документи. Описът се изготвя в два екземпляра – за отдел „Счетоводство“ на МК и за представителя. Според чл. 10 от Правилата след проверка и изразяване на становище (одобряване) от финансовия контролор на министерството относно законосъобразността на извършените разходи и съответствието им с посочените в правилата и други, регламентиращи

счетоводната отчетност вътрешни и нормативни актове, отчетът се включва в общия отчет на програма „Администрация“, дейност 107 „Изпълнителни и законодателни органи“ и се извършва валутния превод за месеца. Представителят се уведомява с писмо или на електронна поща за неодобрен от финансовия контролор разход. Сумите се възстановяват, като се внасят от представителя в служебната банкова сметка (чл. 11 от Правилата). Съгласно чл. 16 от Правилата всички договори, свързани с извършване на услуги или доставки, се сключват от представителя след одобрена от министерството докладна записка.

По делото са приети като доказателства план-сметки за необходимите финансови средства за издръжка на представителя на МК в ППРБЕС в Б. за периода от 01.01.2018г. до 30.09.2021г., съставени в изпълнение на заповед съгласно Закона за дипломатическата служба и Наредбата за командировъчните средства при задграничен мандат, за които няма спор, че касаят издръжката на ищцата за конкретния период. Във всички план-сметки фигурират разходи за командировъчни пари за служителя по чл. 6, ал. 1 НКСЗМ в размер на 99,9 евро на ден и командировъчни пари за член от семейството му по чл. 6, ал. 2, т. 1 НКСЗМ в размер на 8,86 на ден, както и разходи за външни услуги (наем на жилище) в размер на 1900 евро месечно с бележка, че се касае за едномесечен наем на жилище съгласно сключен договор. ЕБ.

Не са представени от ответника, въпреки многократните възможности, докладни записки за одобряване на разходите, с твърдения, че такива не са съставяни, тъй като не са предвидени в Правилата за реда на финансовата и материалната отчетност на представителите на М. в Постоянното представителство на Р. в Б..

Представен е от ответника още с отговора на исковата молба (поради което не е налице преклузия), както и впоследствие повторно с молба от 16.01.2023г., контролен лист № Х./31.05.2021г.-55 за извършване на предварителен контрол от финансовия контролор преди извършване на разход /издръжка за м.04. ПППБЕК-Б./, с което е изразено от контролора становище за законосъобразност на разходите на Е. Б. за периода 01-30.04.2021г. за командировъчни – 30 дни при ставка от 99,90 евро на ден, общо 2996 евро, командировъчни дете на Е.. на база декларация за м.04.2021г. за 30 дни – за 265,80 евро, т.е. по 8,86 евро на ден. Не е признат разход за платена сума за наем на жилище за м.04. за Е.Б. в размер на 1900 евро поради следните причини: сумата е преведена на лице, което не е наемодателя по сключения договор за наем през 2017г. Посочено е още, че в мейл от 05.05.2021г., с който е изпратила отчета, Е.Б. е уведомила началник отдел „Счетоводство“, че наемът се превежда на друга банкова сметка, защото е получен мейл за смяна на собствениците на имота, като апартаментът е купен с цел да се дава под наем. Не са представени документи как точно е осъществена промяната и защо се превежда на лицето М. по IBAN от Б., а не на наемодателя от Б.. Отбелязано е, че съгласно чл. 23 от Вътрешните правила договорът за наемане на жилище се сключва след съгласуване на предложението и получено одобрение от министерството и съгласно изискванията на Наредбата за командировъчните средства при задграничен мандат – за норматив за наем и жилищна площ, като копие от него се изпраща в М. с първия месечен финансов отчет от датата на сключването му, а оригиналът – след изтичане на срока на договора. Дадено е предписание, че трябва да се сключи нов договор с новите собственици и съобразно промените в норматива за наем по НКСЗМ.

Представена е също още с отговора на исковата молба и електронна кореспонденция между V., за който няма спор, че е служител на М. и Evgenia.Blaskova@bg-permrep.eu, който се установи, че е служебният мейл на ищцата, от 22.06.2021г., с който В. уведомява ищцата, че не са спазени Вътрешните правила и от 12.08.2021г., с който Вълков уведомява ищцата, че не ѝ се признава наема и вече стават четири месеца, защото не е извървяна процедурата ищцата да докладва и да бъде одобрена такава промяна.

Съгласно докладна записка на В., началник на отдел „Счетоводство“ до директора на Дирекция „ПНДПП“ на МК, за периода от 16.09.2021г. до 19.12.2021г. на г-жа Е. Б. не са изплащани командировъчни средства и суми за наем на жилище. Не са ѝ признати наемните вноски от м.април до м.август 2021г., защото е представено допълнително споразумение за промяна на наемодателя български гражданин, което е незаверено копие и не е в оригинал, а освен това няма одобрена докладна за сключване на такова споразумение съгласно

вътрешните правила. По отношение на стария договор за наем в отдел „Счетоводство“ имало два договора за наемни отношения за трети и четвърти етаж, но само един бил с превод на български и за отдела това бил истинският договор. Другият бил на френски.

Други релевантни за предмета на спора доказателства не са събрани в хода на производството и съдът не ги обсъжда.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Предявени са обективно кумулативно съединени иски с правна квалификация е чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ, чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ вр. чл. 225, ал. 1 КТ и чл. 215, ал. 1 КТ вр. чл. 2 и чл. 13, ал. 1 от Наредба за командировъчните средства при задграничен мандат, приета с ПМС № . г., в сила от 01.08.2008 г.

По исковете с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ, чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ вр. чл. 225, ал. 1 КТ:

По тези иски в тежест на ищеца е да докаже, че е работил по трудово правоотношение с ответника, че същото е било прекратено с оспорената Заповед № ./01.11.2021 г., размера на brutното трудово възнаграждение за пълен работен месец, предхождащ месеца на уволнението, обстоятелството, че е останал без работа за посочения в исквата молба период, както и че оставането без работа е в причинна връзка с уволнението. В тежест на ищеца е да докаже привидност/заобикаляне на закона при издаване на процесната заповед за уволнение. В тежест на ищеца е да докаже спазване на срока по чл. 358, ал. 1, т. 2 КТ за предявяване на иска по чл. 344 КТ, респ. обстоятелства, които са довели до спиране/прекъсване на давността.

В тежест на ответника е да установи, че уволнението е законосъобразно извършено, че е било налице посоченото в заповедта основание за прекратяване на трудовото правоотношение и че е спазена процедурата при издаване и връчване на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение.

Съгласно разпоредбата на чл. 358, ал. 1, т. 2 КТ исковете по трудови спорове се предявяват в следните срокове – 2-месечен - по спорове за отмяна на дисциплинарно наказание "предупреждение за уволнение", изменение на мястото и характера на работата и прекратяване на трудовото правоотношение. Посоченият срок тече при иски относно прекратяване на трудовото правоотношение – от деня на прекратяването (чл. 358, ал. 2, т. 1 КТ). Срокът е давностен и за него съдът не следи служебно, а се произнася по възражение на страната и в случай че същото е основателно, има за последица отхвърляне на исковете без разглеждане на спора по същество. В случая ответникът е направил възражение, че искът за признаване за незаконно и отмяна на уволнението (в широк смисъл) на ищцата е предявен след изтичане на давностния срок, което е неоснователно. От събраните по делото доказателства се установява, че уволнителната заповед е връчена надлежно на ищцата едва на 20.12.2021г. по имейл на нейн пълномощник, от който момент трудовото правоотношение се смята прекратено при използваното уволнително основание, при което не се дължи предизвестие – от момента на получаването на писменото изявление за прекратяването на договора – чл. 335, ал. 2, т. 3 КТ вр. чл. 325, ал. 1, т. 12 КТ. Независимо от това, обаче, следва да се отбележи, че от момента на издаване на заповедта за прекратяване на правоотношението на 01.11.2021г. до датата на подаване на исквата молба – 31.12.2021г. (пощенско клеймо от посочената дата), също не е изтекъл период от два месеца, поради което съдът приема, че дори заповедта да беше връчена на датата на издаването, би бил спазен срокът по чл. 358, ал. 1, т. 2 КТ.

Установи се по делото по безспорен начин, че ищцата Е. М. Б. и ответникът М. са били обвързани от безсрочно трудово правоотношение, по силата на което ищцата е заемала при ответника длъжността „Главен специалист“ в отдел „Международни дейности“ в дирекция „Международно сътрудничество, европейски програми и регионални дейности“ съгласно трудов договор № РД . от 16.01.2017г., изм. с допълнително споразумение с № . от 11.12.2017г.

Не е спорно и че трудовото правоотношение между страните е прекратено с оспорената заповед № . от 01.11.2021г. на М., издадена на основание чл. 325, ал. 1, т. 12 КТ във връзка с утвърдено длъжностно разписание на М., в сила от 01.11.2021г.

Установи се от приетите по делото писмени доказателства, че със заповед № . от 01.11.2021г. на М. във връзка с докладна записка от 30.09.2021г. на началник на отдел „Международни дейности“ на МК, е трансформирана една щатна бройка на длъжността „главен специалист“ в отдел „Международни дейности“ в дирекция „Международно сътрудничество, европейски програми и регионални дейности“ в длъжност „държавен експерт“ в същия отдел, считано от 01.11.2021г. От същата дата е утвърдено ново длъжностно разписание на Администрацията на М., съгласно което в отдела вече няма длъжност „главен специалист“, а има една щатна бройка за длъжност „държавен експерт“ в отдел „Международни дейности“, която се заема по служебно правоотношение. Съгласно новото длъжностно разписание длъжността „главен специалист“, заемана по трудово правоотношение се запазва в други дирекции на М., сред които дирекция „Сценични изкуства и художествено образование“, дирекция „Авторско право и сродните му права“ и др. На същата дата е утвърдена и нова длъжностна характеристика за длъжността „държавен експерт“, длъжностно ниво КДА 6, Експертно ниво 1Б, която съпоставена с длъжностната характеристика на длъжността „главен специалист“, длъжностно ниво КДА 11, ниво специалист 1, показва значителни отлики. Докато дейността на главният специалист е свързана основно с техническа обработка на преписки, систематизирането на информация и изготвянето на справки, практическо прилагане на законодателството в областта на регионалната дейност и др., трудовите функции на държавния експерт са с подчертано по-голяма аналитичност и самостоятелност – подпомага директора на дирекцията и началника на отдела като анализира, разработва и предлага анализи, прогнози и становища в областта на международното културно сътрудничество; участва в изготвянето на проекти на нормативни актове от национално значение и в подготовката на международни актове и програми в сферата на културата и други аналитични, административни, координационни и информационни дейности. Съществената отлика е видна и от йерархичното място на двете длъжности в структурата на работодателя – докато длъжността „главен специалист“ е пряко подчинена на длъжността „главен експерт“, който от своя страна е подчинен на началника на отдел „Международни дейности“, длъжността „държавен експерт“ е пряко подчинена на началника на отдел „Международни дейности“.

При така събраните доказателства съдът намира, че прекратяването на трудовото правоотношение на посоченото основание е незаконосъобразно, тъй като не е осъществен фактическият състав на уволнителното основание по чл. 325, ал. 1, т. 12 КТ.

За да бъде извършено уволнение на основание чл. 325, ал. 1, т. 12 КТ достатъчно и необходимо условие да е прието валидно решение от компетентен орган за определяне на длъжността за заемане от държавен служител, при положение, че уволненото лице я е заемало по трудово правоотношение. В изпълнение на това решението длъжността, за която е предвидено да бъде заемана от държавен служител, следва да бъде запазена с основните си функции, независимо от нейното наименование и от това дали едновременно с преназначаването се предвижда изпълнение на нови функции или премахване на част от присъщите за длъжността функции, но при запазване на основните трудови функции, определящи за длъжността. Във всички тези случаи уволнителното основание по чл. 325 ал. 1 т.12 КТ ще бъде налице, когато длъжността, заемана досега по трудово правоотношение и за която е предвидено да бъде заета по служебно такова, запазва основните си, характеризиращи я трудови функции, без оглед дали същевременно получава нови и губи част от старите си функции – в този смисъл решение № 231 от 12.06.2013г. по гр.д. № 1353/2013г. на ВКС, IV ГО. Същевременно в случаите, в които се касае за прекратяване съществуването на трудовата функция за съответната длъжност или в които при работодателя продължава да съществува длъжност със същите функции, заемана въз основа на трудово правоотношение, се касае за съкращаване на щата по чл. 328, ал. 1, т. 2 КТ, а не за уволнителното основание по чл. 325, ал. 1, т. 12 КТ.

Именно такъв е разглежданият случай. Установи се по делото, че ищцата е заемала длъжността „Главен специалист“ в отдел „Международни дейности“ в дирекция „Международно сътрудничество, европейски програми и регионални дейности“, която по своята същност, видно от представената длъжностна характеристика, и длъжностното ниво по КДА – 11, ниво специалист 1, е експертна длъжност със спомагателни функции – чл. 4, ал. 3 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията

(НПКДА), чиято основна функция е свързана с изпълнението на общи спомагателни функции с набирането и обработването на информация, с регистрирането на документи и с административното обслужване (чл. 9, ал. 4 НПКДА). Длъжността с ниво 11, специалист 1 се заема по трудово правоотношение на основание т. 305 от Класификатора на длъжностите в администрацията. Същевременно длъжността „държавен експерт“ е свързана с изготвянето на високопрофесионални експертни анализи, прогнози, оценки и становища по секторни и хоризонтални политики, с разработването на стратегически документи в съответната област на управлението, с разработването на проекти на нормативни актове от национално значение, с предоставянето на методически указания по прилагането на административни актове, както и с координиращата функция между администрациите. Държавният експерт носи пряка отговорност във връзка с осъществяваната от него дейност (чл. 7, ал. 1 НПКДА), т.е. длъжността по основните си функции е аналитична и контролна и се заема по служебно правоотношение – т. 72 от Класификатора на длъжностите в администрацията. Това личи и от описанието на основната цел на длъжността в приетата по делото длъжностна характеристика, съгласно която трудовите функции на държавния експерт са с подчертано по-голяма аналитичност и самостоятелност – подпомага директора на дирекцията и началника на отдела като анализира, разработва и предлага анализи, прогнози и становища в областта на международното културно сътрудничество; участва в изготвянето на проекти на нормативни актове от национално значение и в подготовката на международни актове и програми в сферата на културата и други аналитични, административни, координационни и информационни дейности. Тази отлика е отразена и от йерархичното място на двете длъжности в структурата на работодателя – докато длъжността „главен специалист“ е пряко подчинена на длъжността „главен експерт“, който от своя страна е подчинен на началника на отдел „Международни дейности“, длъжността „държавен експерт“ е пряко подчинена на началника на отдел „Международни дейности“. С оглед изложеното следва, че се касае за премахване на щатни бройки от разписанието на работодателя, тъй като не може да се приеме, че длъжността, определена да се заема от държавен служител, продължава да съществува с основните си функции, макар и към нея да са прибавени нови. Длъжността „Главен специалист“, заемана от ищцата и длъжността „Държавен експерт“ се различават съществено по своите функции, поради което не се касае за хипотеза за определяне на длъжността „Главен специалист“ за заемане от държавен служител, макар и с различно наименование, а за обединяване на две длъжности в една, което е хипотеза на съкращаване на щата при т.нар. трансформация на длъжности. Аргумент в полза на извода, че е налице съкращаване на щата (чрез премахване на част от щатните бройки за длъжността) е и обстоятелството, че в М., и след утвърждаване на новото щатно разписание от 01.11.2021г. е продължила да съществува длъжността „Главен специалист“, заемана по трудово правоотношение, макар и в други отдели на министерството. Не е налице следователно уволнителното основание по чл. 325, ал. 1, т. 12 КТ, на което е извършено прекратяването на трудовото правоотношение на ищцата със заповед № . от 01.11.2021г. на М., поради което уволнението следва да се признае за незаконно и да се отмени. При липса на доказване от страна на ответника на фактическия състав на основанието по чл. 325, ал. 1, т. 12 КТ е безпредметно да се обсъждат останалите наведени от ищца доводи, касаещи законосъобразността уволнението по същество.

Предявеният иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ е основателен и следва да се уважи, като се признае за незаконно и се отмени извършеното със заповед № . от 01.11.2021г. на М. уволнение на ищцата.

Предпоставки за уважаване на иска чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяване на предишната работа е признаване на извършеното уволнение за незаконно и установяване, че трудовото правоотношение би съществувало, ако не беше незаконно прекратено.

В случая не е спорно и се установява от представения трудов договор от 16.01.2017г., изменено с допълнителни споразумения, че съществувало до процесното уволнение трудово правоотношение между страните е било безсрочно, поради което и предвид изхода на обуславящия иск по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за незаконност на уволнението, следва, че основателен е и обусловеният иск по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ, поради което следва да се постанови възстановяване на ищцата на заеманата до уволнението длъжност „Главен специалист“ в отдел „Международни дейности“ в дирекция „Международно

сътрудничество, европейски програми и регионални дейности“.

Признаването на уволнението за незаконно и неговата отмяна пораждат за работодателя задължение да обезщети работника или служителя за вредите, претърпени в резултат на незаконното уволнение, изразяващи се в пропускането на възможност да получи трудово възнаграждение за времето, през което е останал без работа (чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ вр. чл. 225, ал. 1 КТ). Размерът на това обезщетение се съизмерява с brutното трудово възнаграждение, получено от работника или служителя за месеца, предхождащ уволнението или последното, получено от него брутно трудово възнаграждение (чл. 228, ал. 1 КТ).

Следователно за основателността на иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ в тежест на ищеца е да установи, незаконността на уволнението, че е останал без работа за периода, за който претендира обезщетение, както и размерът на последното получено от него брутно трудово възнаграждение за месеца, предхождащ уволнението или последното получено от работника или служителя месечно брутно трудово възнаграждение.

По делото беше установено, че процесното уволнение е незаконно, а от представената от НАП справка актуално състояние на действащи трудови договори за ищцата, се доказва, че след прекратяване на трудовото й правоотношение с М. същата не е започнала работа при друг работодател до датата на справката – 09.12.2022г. Предявеният иск за заплащане на обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ се явява следователно основателен за периода от 20.12.2021г. до 30.04.2022г., с оглед установеното прекратяване на договора чрез връчване на заповедта за уволнение на 20.12.2021г., от който момент ищцата има право на обезщетението. За периода от 01.11.2021г. до 20.12.2021г. трудовото й правоотношение не е било прекратено (независимо че нещо различно е посочено в уволнителната заповед) и за посочения период ищцата има право на трудово възнаграждение за изпълняваната работа, но такъв иск не е предявен в производството. По отношение размера на обезщетението по чл. 225, ал. 1 КТ релевантно е последното получено от ищеца брутно трудово възнаграждение за пълен отработен месец. При липса на други ангажирани доказателства, съдът приема, че brutното трудово възнаграждение за последния отработен месец преди уволнението се равнява на сумата от 1121 лв., на колкото се равнява основната месечна заплата на ищцата съгласно заповед № . от 01.04.2021г. (л. 236 от делото). Или предявеният иск по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 КТ се явява основателен за сумата от 4876,35 лв. за периода от 20.12.2021г. до 30.04.2022г. $(1121 \times 4\text{м} + (1121/20\text{раб.дни м}12.2021) \times 7\text{раб.дни за м}12.2021\text{г., включени в периода})$. За посочения размер и период искът следва да се уважи, като се отхвърли за разликата над сумата от 4876,35 лв. до пълния предявен размер от 5316 лв. и за периода от 01.11.2021г. до 19.12.2021г.

По исковете с правна квалификация чл. 215, ал. 1 КТ вр. чл. 2 и чл. 13, ал. 1 от Наредба за командировъчните средства при задграничен мандат, приета с ПМС № . г., в сила от 01.08.2008 г.

По тези искове в тежест на ищеца е да докаже, че за процесния период в изпълнение на трудовата функция и по предвидения за това ред е бил командирован за изпълнение на трудови задължения в друго населено място, различно от това, в което изпълнява длъжността, като фактически е извършвал работа в населеното място, определено от работодателя, както и размера на дължимите командировъчни дневни пари и наем на жилище за нея и дъщеря й спазване на процедурата за получаване на дневните командировъчни пари, както и наеми за жилище в гр. Б..

В тежест на ответника е да докаже погасяване на дълга, както и всички релевирани от него възражения в отговора на исквата молба.

Съгласно чл. 215 КТ при командироване работникът или служителят има право да получи освен brutното си трудово възнаграждение още и пътни, дневни и квартирни пари при условия и в размери, определени от Министерския съвет, а при задгранични командировки приложима е Наредба за командировъчните средства при задграничен мандат (НКСЗМ), приета с ПМС № . г., в сила от 01.08.2008 г., съгласно чл. 1 от която се уреждат размерът и начинът на определяне на командировъчните средства за времето на задграничния мандат на служителите в задграничните представителства на Република Б., дългосрочно командировани при условията и по реда, определени със Закона за дипломатическата служба. Съгласно чл. 2 НКСЗМ за времето на задграничния мандат

служителят получава, освен възнаграждението си по служебно или по трудово правоотношение, и командировъчни средства в чужда валута. Началната и крайната дата на задграничния мандат се определят в заповедта за дългосрочно командироване.

В случая се установи, че ищцата Е. М. Б. е била командирована със заповед № . от 19.12.2017г. на М., издадена на основание Решение на Министерски съвет № . от 20.10.2017г., в Постоянното представителство на Р. в гр. Б., считано от 19.12.2017г. до 19.12.2021г. със задача да осъществява обща координация и ръководство на служителите на МК в ПП на Р.; координация на участието на министерството в процеса на вземане на решения на ЕС в областта на културата и аудиовизуалната политика; подготовка, координиране и провеждане на културната програма на Българското председателство в Съвета на ЕС през 2018г. Не е спорно, че за времето на командировката с ищцата в Б. е пребивавала и непълнолетната ѝ дъщеря Дея Б., която се е обучавала в приемащата държава.

Съгласно заповед № РД. от 18.08.2021г. на М., издадена на основание чл. 68, ал. 3 от Закона за дипломатическата служба във връзка с докладна записка от 13.08.2021г. и във връзка с констатирано нарушение на чл. 27, ал. 1, т. 2 от Закона за дипломатическата служба, задграничната командировка в гр. Б. на ищцата била предсрочно прекратена, като ѝ било наредено в 14-дневен срок да предаде имущественото и финансовите активи на М., за което да се състави приемо-предавателен протокол, подписан от лицето и от представител на МК в ППРБЕС, към датата на предаване на имущественото да се състави окончателен финансов отчет с всички изискващи се приложения към него, както и да се прекрати с 3-месечно предизвестие сключения между г-н К. – наемодател и г-жа Е. Б. – наемател, договор за наем на апартамент, мебелелиран, предназначен за основно жилище на наемателя. Заповедта е връчена на служителя при отказ на 18.08.2021г., което е удостоверено с подписи на служители на ответника (л. 209 от делото).

Заповедта за предсрочно прекратяване на задграничната командировка от 18.08.2021г. е обжалвана от ищцата пред АССГ, като е образувано адм.д. № ./2021г., 27 състав, като с определение от 05.10.2021г. жалбата е оставена без разглеждане поради неотстраняване на констатираните нередовности и даване на указания за внасяне на държавна такса, като определението на АССГ е оставено в сила с определение на ВАС от 12.04.2022г., постановено по адм.д. № ./2022г.

С определение от 23.09.2021г., постановено по адм. д. № ./2021г. на АССГ, потвърдено с определение от 07.12.2021г. по адм.д. № 11580/2021г. на ВАС е оставено без уважение искането на М. за допускане на предварително изпълнение на заповед № РД. от 18.08.2021г.

При тези факти следва изводът, че за исковия период от м.09.2021г. до 19.12.2021г. включително, когато е изтекъл срока на командировката, заповедта за предсрочно прекратяване на командироването от 18.08.2021г. не е била влязла в сила, тъй като е била обжалвана, а съдът се е произнесъл с окончателен съдебен акт след настъпване на крайния ѝ срок – на 12.04.2022г., като същевременно не е било допуснато предварително изпълнение на заповедта от съда.

Основанието за получаване на командировъчни при непрекрата командировка, обаче, е и фактическото извършване работа в населеното място, определено от работодателя. Този извод следва както от характера на командировъчните като средства, които да обезпечат съществуването и задоволяване на битовите нужди на командирования във връзка с осъществяване изпълнението на работата, за която е нает, в друго населено място, така и от предвиденото в чл. 7 от утвърдените със Заповед № . от 08.04.2016г. на М. Правила за реда на финансовата и материалната отчетност на представителите на М. в Постоянното представителство на Р. в Б., сумата на дължимите командировки да се изчислява на базата на определения със заповедта за командировка дневен размер, умножен по броя на отработените календарни дни за съответния месец, в които се включва и броят на дните в командировка по чл. 20 от Наредбата.

Ответникът е оспорил ищцата да е изпълнявала задълженията си на представител с ППРБЕС в гр. Б. през исковия период, поради което в нейна тежест е било да установи този факт при условията на пълно и главно доказване, което не е сторено. Напротив, събрани са по делото многобройни доказателства за обратното. На първо място се установи, че с

приемо-предавателен протокол от 14.10.2021г. ищцата е предала на представител на МК, Ж., гл. експерт в М. подробно изброеното в протокола имущество на М. в Постоянното представителство на Република Б. към ЕС в Б. и финансовите активи за издръжката на офиса на МК в ППРБЕС, което е извършено в изпълнение на заповедта от 18.08.2021г. за предсрочно прекратяване на командировката. На следващо място се установи съгласно писмо на МВР с рег. № . от 10.11.2021г., че на 09.11.2021г. на летище „Ш.“ дипломатическият паспорт, с който е пътувала Е. Б., е бил отнет от белгийските власти, тъй като е бил включен в регистъра на невалидните документи след изтичане на 30 дни, считано от датата на отпадане на основанието, на което е издаден съгласно пар. 1, ал. 1 от ПЗР на Наредбата за условията и реда за издаване на дипломатически и служебни паспорти от МВНР. Съгласно представен по делото болничен лист № . ищцата е била в отпуск поради временна неработоспособност за периода от 11.11.2021г. до 24.11.2021г. с предписан режим на лечение „домашно-амбулаторен“, който е спазвала на адрес в гр. Б.. На последно място липсват подадени месечни план-сметки, предвидени за отчитане на отработените дни съгласно чл. 7, Приложение 1 от горепосочените Правила за периода от м.10.2021г. до м.12.2021г., а подадените за периода от 01-30.09.2021г. не са одобрени от МК. По делото липсват доказателства в държане на ответника да се намират докладни записки за одобряване на план-сметките, поради което и непредставянето им по делото не може да се преценява от съда при предпоставките на чл. 161 ГПК. Установява се, че в държане на ответника се намират контролни листове за одобряване на разходите на представителите по месеци, но искане за задължаване на ответника да ги представи, не е направено от ищеца, въпреки че контролен лист за м.04.2021г. е бил представен още с отговора на исковата молба. С оглед изложеното не са събрани доказателства за това одобрени ли са разходите на ищцата за м.09.2021г., което е било в нейна доказателствена тежест, респ. същата да е изпълнявала задълженията си в ППРБЕС за този месец, с оглед на което да ѝ се дължат командировъчни средства. Този факт не се доказва и от разменената с други служители на Представителството кореспонденция в електронната платформа, използвана от МК, през м.11.2021г. Така, например, се установи, че в тази платформа е била изпратено на 04.11.2021г. от Z. (Ж.) с имейл . съобщение-покана за участие в официална церемония по връчване на Наградата за литература на ЕС в културния център F. в Б., като ищцата също била адресат на поканата. Представена е и кореспонденция между Z. (Ж.) с имейл . и Е. (.) от 30.11.2021г., в която ищцата заявява, че е на разположение и се интересува от протичането на среща с участието на Ж., на която ищцата не е допусната поради мерки срещу разпространението на Covid-19. Както беше изяснено по време на размяната на посочените съобщения командировката на ищцата не е била прекратена с влязъл в сила акт, поради което същата е имала достъп до служебната си поща, но това не доказва, че фактически е изпълнявала работата, за която е командирована.

С оглед изложеното, тъй като не се установява една от предпоставките за възникване на вземането за командировъчни средства за периода от 16.09.2021г. до 19.12.2021г. – фактическо изпълнение на работата, за която е командироването, искът по чл. 215, ал. 1 КТ вр. чл. 2 от Наредба за командировъчните средства при задграничен мандат, приета с ПМС № . г., в сила от 01.08.2008 г. за командировъчни пари е неоснователен и следва да се отхвърли.

Неоснователен по изложените съображения е и искът по чл. 215, ал. 1 КТ вр. чл. 13, ал. 1 от Наредба за командировъчните средства при задграничен мандат, приета с ПМС № . г., в сила от 01.08.2008 г., съгласно който за времето на дългосрочната командировка изпращащата администрация е задължена да осигури на служителя подходящо жилище или средства за наем. В зависимост от броя на членовете на семейството на командирования служител, живеещи заедно с него, служебните му задължения и местните условия се определят нормативи за броя, вида и обзавеждането на помещенията в жилищата – собственост на Република Б., съгласно приложение № 5 или максимални размери на средствата за наем за наетите жилища съгласно приложение № 6. Правото на отпускане на средства за наем на командирования служител е обусловено от изпълнение на работата, за която е командирован. В случая ищцата не е изпълнявала задачи във връзка с командировката за исковия период – м.09.2021г. – м.12.2021г., поради което не ѝ се дължат от изпращащата администрация и средства за наето жилище. Този иск следва да се отхвърли.

При този изход на спора право на разноски имат и двете страни, които са претендирали такива. Ищцата е претендирала и доказала разноски в размер на 324 лв. – за превод на документи (договор за наем) и сумата от 3000 лв. – платено по банков път адвокатско възнаграждение. Доколкото липсват доказателства да е уговорено нещо различно, съдът приема, че по всеки от петте обективно съединени иска е уговорено заплащане на адвокатско възнаграждение в еднакъв размер от по 600 лв. Съразмерно на уважената част от исковете по чл. 344, ал. 1, т. 1, чл. 344, т. 2 КТ и чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ вр. чл. 225, ал. 1 КТ на ищеца се следват на основание чл. 78, ал. 1 ГПК разноски в размер на 1750,38 лв. за адвокатско възнаграждение. Разноските за превод са направени във връзка с иска по чл. 215 КТ вр. чл. 13, ал. 1 НКСЗМ, който е отхвърлен изцяло, поради което същите следва да останат в тежест на ищеца. Ответникът е претендирал да му бъдат заплатени разноски за юрисконсултско възнаграждение и предвид, че е бил защитаван в производството от юрисконсулт, такива му се следват на основание чл. 78, ал. 8 ГПК. Съдът определя техния размер на сумата от 560 лв. на основание чл. 37 ЗПП вр. чл. 23, т. 1 и чл. 25, ал. 1 НЗПП предвид фактическата и правна сложност на делото, обема на събрания доказателствен материал и проведените съдебни заседания. Съразмерно на отхвърлената част от иска на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 ГПК на ответника се дължат разноски за производството в размер на 365,51 лв.

Съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 6 ГПК, когато делото е решено в полза на лице, освободено от държавна такса или от разноски по производството, осъденото лице е длъжно да заплати всички длъжащи се такси и разноски. Съответните суми се присъждат в полза на съда. На посоченото основание и съобразно уважената част от исковете ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на СРС сумата от 355,05 лв. – държавна такса за производството.

Макар че решението, с което е уважен частично предявеният иск с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, във вр. с чл. 225, ал. 1 КТ, да не се ползва със сила на пресъдено нещо, по силата на чл. 242, ал. 1 ГПК то притежава изпълнителна сила, поради което съдът следва да допусне предварително изпълнение на решението в тази част.

Така мотивиран, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯ на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ уволнението на Е. М. Б., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С., извършено със заповед № ./01.11.2021г. на М. на основание чл. 325, ал. 1, т. 12 КТ.

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ Е. М. Б., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С., на заеманата до уволнението длъжност „Главен специалист“ в отдел „Международни дейности“ в дирекция „Международно сътрудничество, европейски програми и регионални дейности“ при ответника М..

ОСЪЖДА М., с адрес: гр. С., да заплати на Е. М. Б., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С., на основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ вр. чл. 225, ал. 1 КТ сумата от 4876,35 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа поради уволнението за периода от 20.12.2021г. до 30.04.2022г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над сумата от 4876,35 лв. до пълния предявен размер от 5316 лв. и за периода от 01.11.2021г. до 19.12.2021г.

ОТХВЪРЛЯ предявените от Е. М. Б., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С. срещу М., с адрес: гр. С., искове по чл. 215, ал. 1 КТ вр. чл. 2 и чл. 13, ал. 1 от Наредба за командировъчните средства при задграничен мандат искове за заплащане на сумата от 10130,40 евро, представляваща командировъчни средства за периода от 16.09.2021г. до 19.12.2021г. и на сумата от 7600 евро, представляваща сума за наем на жилище в гр. Б. за периода от м.09.2021г. до м.12.2021г.

ОСЪЖДА М., с адрес: гр. С. да заплати на Е. М. Б., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 1750,38 лв., представляваща разноски за производството.

ОСЪЖДА Е. М. Б., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С. да заплати М., с адрес: гр. С., на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 ГПК сумата от 365,51 лв., представляваща разноски за производството.

ОСЪЖДА М., с адрес: гр. С., да заплати на основание чл. 78, ал. 6 ГПК по сметка на Софийски районен съд сумата от 355,05 лв., представляваща държавна такса за производството.

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1 ГПК предварително изпълнение на решението в частта, с която в полза на ищеца Е. М. Б., ЕГН *****, е присъдено обезщетение по чл. 344, ал. 1, т. 3 във вр. чл. 225, ал. 1 КТ.

Решението, в частта относно допуснатото предварително изпълнение, в която има характер на определение, подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийския градски съд в едноседмичен срок от връчването му, а в останалата част – с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____